

JAUME BARTUMEU CASSANY

President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Volem saber on passem

El Govern ha de posar els papers damunt la taula

La premsa ens deia fa uns dies que el Govern –i hem de pensar que també els representats dels Coprínceps– havien estat a Brussel·les mantenint reunions en el marc de la negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Dimarts passat, en una compareixença davant els mitjans de comunicació, deia que passen les setmanes i creix la sensació que els representants d'Andorra que s'asseuen a la taula de negociacions a Brussel·les tenien tendència a assentir i acceptar totes les peticions que plantegen els interlocutors de la Comissió Europea tot i que, quan tornen a Andorra, no ens expliquen gaire fidelment, per no dir gens, el que i el com de les converses.

Amb aquesta sensació es fa cada dia més difícil construir un acord polític que esdevindrà indispensable si es vol superar l'examen que serà el referèndum al qual s'haurà de sotmetre l'aprovació de l'acord d'associació. Si és que, al capdavall, hi ha un text, beneït per la Comissió Europea i assentit pel Govern, que arriba a Andorra per a la seva ratificació.

No hem pas d'escollir entre l'“a favor” o l'“en contra” de Brussel·les. Hem de triar com volem establir una associació.

I el com ens porta a discrepar de la mala manera, a l'entendre dels progressistes, amb la qual el Govern està encarant el procés de negociació amb la Comissió Europea.

El govern de Toni Martí va començar el seu primer mandat, el maig del 2011, amb una indis-

simulada voluntat d'aturar les converses amb la Unió Europea per l'acord d'associació i amb la no pas menys evident voluntat de modificar l'acord monetari que nosaltres havíem rubricat unes setmanes abans.

No van aconseguir ni una cosa ni l'altra. I des d'aleshores porten ja sis anys arrossegant els peus, frenant tant com poden, sense poder sortir del solc que nosaltres havíem traçat.

A Brussel·les, els nostres negociadors accepten tot el que planteja la Comissió

La lògica mercantil i els interessos econòmics ens duran al desastre

---

És ben sabut que fa anys que defenso la normalització, per la via de reforçament dels nostres lligams, amb la Unió Europea sense defugir la possibilitat de tenir en l'horitzó una adhesió plena.

En conseqüència estic compromès –com també ho està la força política que presideixo, SDP– en la defensa d'una intensificació i un aprofundiment de les relacions amb la Unió Europea. I en aquesta via el que correspon és l'establiment d'un acord d'associació.

Tanmateix, la història ens demostra que les noves configu-

racions polítiques són sempre el resultat d'una reflexió i d'una elecció, d'una opció que es tria. Això es el que la ciutadania andorrana va saber fer amb la Constitució del 1993.

Per tant no ens hem de deixar portar cap a l'embranchement amb la Unió Europea com si fos una qüestió d'accident o de pressió i força del més gran –Europa– sobre els més petits –Andorra, Mònaco i San Marino– sinó que hem de saber el que volem i el que ens convé.

Sense una política d'Estat, sense una causa general compartida, la lògica mercantil i els interessos estrictament econòmics ens portaran al desastre.

Hem de parlar clar i explicar les conseqüències d'un acord o d'un desacord. Una qüestió d'aquesta importància no es pot resoldre bé si no es defineix bé. I tant al Govern com als consellers generals que li donen suport els costa canviar el marc mental que els impedeix definir bé el problema de fons.

El que fan és anar passant amb raons per arribar un bon dia de Brussel·les amb un text tancat i barrat. Un text que després es “vendrà” com l'únic possible. Durant el debat previ a la votació del Brexit, Hubert Vedrine, l'exministre francès d'exteriors, escrivia a l'edició del 14 de juny del 2016 de *Le Monde*: “No es pot menystenir el poble, i encara menys fer-lo combregar amb rodes de molí o tractar-lo com si fos una criatura”.

No anem bé si no parlem clar, amb tots els papers damunt de la taula.